

8 MART'IN 100.YILINDA; SÖZ, EYLEM VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ İÇİN ALANLARDA SAF TUTALIM!

Emekçi kadınların New – York'ta, Mücadele ve direniş kıvılcımını yaktıkları 8 Mart 1857'den bu güne 153 yıl geçti. Bu günün, Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan edilşinin ise, 100. yılını karşılıyorruz. New Yorklu kadınların başkaldırıyla yarattıkları 8 Mart'ın devrimci ruh geleneği, bugün dünya emekçi kadınların mücadelesine ışık tutmaya devam ediyor.

Dün DESA' da, NOVAMED'te sisteme başkaldıran kadınlar, bugün TEKEL'de, toplumun onlara çizdiği kadın profilinin dışına çıkarak, iki ayı aşkın zamandır örnek alınacak bir direnişe imza atmaktalar. Ve yine Avrupa'nın değişik ülkelerinde emeğin gaspına, özelleştirmelere, ücretlerinin yükseltilmesine yönelik direnişlerde kadınlar, bu geleneğin devam ettiricileri olarak meydanlarda hak arama mücadelelerini cesaretle yürütmektedirler.

Kadınların eşitlik, demokrasi ve özgürlük mücadelesine katılmaları, örgütlü bir güç haline gelmeleri, şiddete, şovenizme, töre cinayetlerine, cins ayrımcılığına karşı mücadelenin yükseltilmesi bu yılki 8 Mart'ın ana halkasını oluştururken; "Eşit işe eşit ücret ve 8 Mart tatil günü olmalıdır!" taleplerimiz de daha gür haykırılmalıdır. İşçi ve emekçi kadınların sermayeye, sömürüye, kadını köleleştiren bütün faşist ablukalara, karşı birlik-dayanışma ve mücadele günü olan bu gün, kadının eşitlik mücadelesinin de daha ileriye sıçratıldığı dönemeç olmalıdır.

ABD emperyalizmine karşı savaşarak ölen Vietnamlı kadınlar, Sandino'nun kızları, Pinochet diktasına karşı direnen Şilili kadınlar, Arjantin'in Mayo Meydanı Anaları, Güney Afrika'da ırkçılığa karşı meydan okuyan kadınlar, kelebeklerimiz Mirabel kardeşler ve niceleri kadının mücadele tarihinde önemli izler bırakmış miraslar ve 8 Mart'ların devrimci ruhunu yaşatanlardı. 8 Mart'ı yaratan tüm kilometre taşlarını bugün daha da sahiplenmek, onları bayraklaştırmak bizlerin sorumluluğu olmalıdır.

Bizler kadın olarak hep vardık. Fakat kapitalizm koşullarında estetik bir meta olmaya, itaat etmeye, ucuz iş gücümüzün sömürülmesine, pırlıtlı kıyafetlerimizle bir kenar süsü olarak kalmaya, krizlerde ucuz emeğimizle ilk kapının önüne konulduğumuzda; toplumun bize biçtiği rollerimizle yaşamaya, anlayışlı eş, becerikli aşçı, cilveli sevgili, sabırlı çocuk bakıcısı olmaya razı oldukça söyleyecek fazla sözümüz, konuşmaya hakkımız olmayacaktır...

TEKEL ve daha nice direnişlerde tüm emekçi kadınların yaptığı gibi; sınırları parçalayan, kapitalizmde nesne olmayan, kendi yaşamının öznesi olan, sistemin bizi köleleştiren, metaya tutsaklaştıran tüm zincirlerini parçalayıp, özgürlüğe koştuğumuz bir kilometre taşı olsun 100.yıl.

Bin yılların çığlığıyla bu 8 Mart'ta özgürleşmek için, "*Emeđimiz, Kimliğimiz, Bedenimiz Bizimdir!*" bilinciyle alanlarda saf tutalım. ARTIK BİZ KONUŞALIM!

- ŞAN OLSUN 8 MART MEŞALESİNİ 100 YILDIR HARLAYANLARA!
- YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARSI DAYANIŞMA MÜCADELESİ!

ATİK KADINLAR KOMİSYONU